

NAGRODY JUBILEUSZOWE „POLSKIEJ SZTUKI LUDOWEJ”

W 40 lecie istnienia pisma Redakcja postanowiła przyznać nagrody za szczególne zasługi w badaniach nad kulturą artystyczną wsi i podtrzymywanie żywej tradycji sztuki ludowej. Inicjatywa nasza spotkała się z życzliwym poparciem Centralnego Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”, oraz Dyrekcji Instytutu Sztuki PAN i Departamentu Domów Kultury i Działalności Społeczno-Kulturalnej w Ministerstwie Kultury i Sztuki, które wsparły nasze propozycje swymi nagrodami.

Nagrody honorowe Redakcji przyznał Zespół w składzie: Zbigniew Benedyktowicz, Ewa Fryś-Pietraszkowa, Aleksander Jackowski, Ewa Korulska, Anna Kuncezyńska-Iracka, Krzysztof Makulski. Otrzymali je:

Prof. dr hab. Roman Reinfuss za całokształt działalności naukowej i organizacyjnej, a zwłaszcza za monografię z dziedziny sztuki ludowej, stanowiącą fundament naszej wiedzy o chłopskiej kulturze artystycznej.

Dr Jacek Ołędzki za wybitne osiągnięcia naukowe, twórcze myślenie, którego świadectwem są artykuły zamieszczane na łamach naszego pisma, książka „Kultura artystyczna ludności kurpiowskiej” oraz powstała ostatnio monografia Murzynowa.

Doc. dr hab. Jerzy Bartmiński za wybitne osiągnięcia naukowe i organizacyjne, stworzenie w Lublinie na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej nowoczesnego i prężnego ośrodka badania folkloru

Jan Świdorski, za ważki wkład w utrwalenie dorobku kultury artystycznej ludu, wyrażający się w ponad 55.000 zdjęciach wykonanych w ciągu 33 lat uczestniczenia w badaniach terenowych i pracach dokumentacyjnych prowadzonych w Instytucie Sztuki PAN.

Jan Koczwarą, wieloletni dyrektor Miejskiego i Gminnego Domu Kultury w Myślenicach, za interesujące i skuteczne formy propagowania oraz animowania twórczości ludowej oraz ruchu kulturalnego, inspirowanego regionalnymi tradycjami.

Myśląc o nagrodach nasuwała się nam jeszcze jedna kandydatura — **Ludwiga Zimmera**, Niemca, który związał swój los z Polską, tu przebywał jako korespondent środków masowego przekazu i wiele dokonał dla normalizacji stosunków między obu narodami. Poznał jak mało kto współczesną twórczość naszego ludu i stworzył legendarną już kolekcję dzieł twórców ludowych i nawińnych. Niestety zmarł, nim idea nagrody przybrała realny kształt. Chcemy uczcić Jego pamięć honorową nagrodą, przyznaną pośmiertnie. Zostanie ona przekazana córce — Katarzynie.

Jednocześnie Redakcja ustanawia 2 nagrody na najlepsze prace magisterskie z zakresu kultury artystycznej ludu. Nagrody te — dzięki poparciu Ministerstwa Kultury i Sztuki — przyznawane będą ze Środków Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury. Wysokość każdej nagrody wynosi w roku 1987/1988 — 30.000 zł.

Prace, powstałe w ostatnich dwóch latach zgłaszać mogą Katedry Wyższych Uczelni, Promotorzy oraz sami zainteresowani. Termin zgłaszania prac upływa 15 marca. Nadesłany egzemplarz zostanie zwrócony w terminie 2 miesięcy. Posiedzenie Jury odbędzie się w kwietniu 1988 r. a decyzje wraz z motywacją będą ogłoszone na łamach pisma. Najciekawsze prace bądź ich fragmenty chcemy publikować na łamach pisma.

Sądzymy, że nagrody przyznawane każdego roku będą sprzyjały wzrostowi zainteresowania młodych etnografów kulturą artystyczną polskiej wsi, problemami twórczości ludowej i nieprofesjonalnej.

PODZIĘKOWANIE

Od 1956 r. pismo nasze drukowane było w Zakładach Graficznych „Tamka” Z-2 przy ul. Podechorążych 39. Przywiązaliśmy się do „naszej” Drukarni, do ludzi, z którymi dane nam było pracować. Wdzięczni im jesteśmy za dobrą wolę, życzliwość i trud. Chcemy to okazać szczególnie teraz, w jubileuszowym roku naszego pisma.

Podziękowania składamy na ręce Kierownika p. Zawadzkiego i — tak dla nas życzliwej — p. Aliny Strzałkowskiej. Nie możemy też pominąć osoby zecera p. Jerzego Sokoła, który z dużą intuicją i rozsądkiem przedzierał się przez rafa znaków korektorskich i znakomicie wyczuwał nasze intencje, bywało nawet — poprawiając nasze potknięcia.

SPROSTOWANIE

Pani W a n d a J o s t o w a, znakomita znawczyni kultury ludowej Podhala nadesłała list do Redakcji, w którym gani nas za podanie o niej niesprawdzonej informacji w artykule A. Jackowskiego *Pożegnanie*. Jest nam bardzo przykro, że polegając na niesprawdzonej informacji wyrządziliśmy wielką przykrość pani Jostowej, „uśmiercając” ją w tym artykule. Przepraszamy ją za to z całego serca.

Jednocześnie informujemy, iż Pani Wanda Jostowa przygotowuje obecnie tom prac zbiorowych poświęcony przemianom w sposobie odżywiania się ludności wiejskiej. Publikacja ma charakter międzynarodowy. Zawiera artykuł p. Jostowej *Feierliche Bräuchennahrung und ihre Verwandlungen an polnischer Orava*. Ponadto p. Jostowa opracowała i opatrzyła wstępem materiały Jana Plucińskiego, przekazując je do druku w nr 5 *Rocznika Podhalańskiego*. W wydany numerze 4 tegoż *Rocznika* znajdują się 3 artykuły p. Jostowej: *Zwyczaje doroczne w nadlanajskich wsiach północnowschodniego Podhala*, *Problematyka kultury regionalnej Polskiej Orawy w ekspozycji Orawskiego Parku Etnograficznego*, *Jan Pluciński — Wspomnienie pośmiertne*. Także ukazał się przygotowany przez znakomitą muzealniczkę, twórczynię orawskiego Parku Etnograficznego tom zbiorowy pt. *Zagadnienia z kultury Podhala, Spisza i Orawy* (wydawcy: Podhalańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Nowym Targu oraz Muzeum Tatrzańskie w Zakopanem).

„Jak na ducha wystarczy...” komentuje naszą gaffę pani Jostowa. Raz jeszcze serdecznie przepraszamy Panią oraz Czytelników.

Redakcja

Zakład Narodowy imienia Ossolińskich — Wydawnictwo Wrocław, Oddział w Warszawie 1988.
Nakład 1800 egz. Objętość 36,20 ark. wyd. 30 ark. druk. Papier włókienniczy kl. V
10 g. 61 × 86. Oddano do składu 30.1.1987 r. Podpisano do druku w styczniu 1988 r. Wy-
drukowano w styczniu 1988 r. w Zakł. Graf. „Tamka”. Z. 2. Zam. 2034, K-23. Cena 680.— zł.
